

ἔξη χιλιάδαις φλωγία, καὶ δέκα ῥέχα καινέργια; καὶ ῥεαφὺ βασιλικῷ τὸν ἔδωκεν, εἰς τὸν Βασιλέα τῆς Σαμαρείας νὰ ὑπάγῃ. τότε ἐσυκώθη ὁ Νεεμαὺ, καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν Σαμαρείαν. καὶ ἔδωκε τὸν ὀλισμὸν τῆς Βασιλείας τῆς Συρίας εἰς τὰ χεῖρα τῆς Βασιλείας τῆς Σαμαρείας. καὶ ὡς τὸν εἶδον, ἔχρισεν τὸ ῥέχον τε, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Νεεμαὺ. μὴ νὰ εἶμαι ἐγὼ Θεός, καὶ σὲ ἔστειλον ὁ Βασιλεὺς νὰ σὲ ἱαφύσω; καὶ θλίψιν μεγάλῃν εἶχον ὁ Βασιλεὺς τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, εἰς τὸν ὀλισμὸν τῆς Βασιλείας. τότε ἤκουσεν ὁ προφήτης Ἐλισταῖος, πῶς ἔχρισεν ὁ Βασιλεὺς τὰ ῥέχα τε, καὶ ἐμύυσεν τὸν, τί λυπαῖσαι Βασιλεῦ; ἃς ἔλθῃ εἰς ἐμὴν, νὰ τὸν ἱαφύσω, ὅρα νὰ ἐγνωρίσῃ, ὅτι μέγας Θεὸς εἶναι εἰς τὸ ἅγιόν μας. ἐσυκώθη γοῦν ὁ ἄρχων Νεεμαὺ, καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν θύραν τῆς προφῆτης Ἐλισταίου, καὶ ἐσάβη ἔξω, καρτερῶντες νὰ εὕγῃ ὁ Ἐλισταῖος ἔξω, νὰ τὸν προῦπανθήσῃ. ὁ δὲ Ἐλισταῖος ἐμύυσεν τὸν, ὅτι σὺρνεῖς τὸν Ἰορδάνῳ ποταμὸν, καὶ λήσας ἐκεῖ ἐπὶ τὰς ποταμῖς, ἐὰν θέλῃς νὰ καθαρῇς. καὶ ὡς τὸ ἤκουσεν ὁ Νεεμαὺ, ἐθυμώθη καὶ εἶπεν. ἐγὼ ἔλεγα, νὰ εὕγῃ ἔξω νὰ με δολοφονήσῃ εἰς τὸ πρόσωπον, νὰ ἱαφύσω, καὶ αὐτὸς με σέλλει νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν Ἰορδάνῳ ποταμὸν, νὰ ληθῶ; ἢ μὴ νὰ δοῦν εἶναι καὶ ἄλλὰ ποτάμια καλλήτερα; δοῦν εἶναι ὁ Ἀβανάς καὶ ὁ Φαρφαρ τὰ δύο ποτάμια τῆς Δαμασκῆ καλλήτερα. ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνῳ; ὑπάγῃ ἐκεῖ νὰ ληθῶ. καὶ ἐκίνησεν, νὰ πάγῃ εἰς τὸν τόπον τε. λήξαντες τὰ κοπέλλια τε. ἔδε μέγαν λόγον ὅπῃ σὲ εἶπεν ὁ προφήτης, καὶ δοῦν τὸν ἔκαμες; τίναί αὐτό; σὺρνε νὰ ληθῇς. καὶ πάλιν ἐσὺ τί παθεῖς; ὑπῆλθον καὶ ἐλάθον ἐπὶ τὰς ποταμῖς, καὶ παρὰ τοῦ ἐκαθαρίσθησαν, καὶ ἔγινεν τὸ καθαρόν τε βυφερόν ὡς τῆς μικρῆς παιδὸς. τότε ἐγύρισεν ὀπίσω, καὶ ὑπῆλθον εἰς τὴν Ἐλισταίαν τὸ ὁσμήτιον, καὶ ἔδωκε τὸν ἀπὸ τὰ ἄσπρα ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸς δοῦν ἠθέλησεν νὰ πάρῃ. τρεῖτον, αὐτὸ τὸ θαῦμα ἔγινεν εἰς τὸν Ἰορδάνῳ.

Ἰστορία

τῆς τῆς

Τέταρτον δὲ ἔγινεν ἄλλο ἔπος. εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἐλισταίαν τῆς προφῆτης, ὑπῆλθον αὐθροῦποι εἰς τὸν ὄχθον τῆς Ἰορδάνης ποταμῆς νὰ κόψωσι ξύλα. ὑπῆλθεν ὁ Ἐλισταῖος μετ' ἐκείνους. ἐκεῖ κόπτοντας τὰ ξύλα, ἔπεισεν ἀπὸ τοῦ σελιάρι τοῦ σίδερον τῆς πελεκίης. καὶ ἔκραξεν εἰς τὸ μέσον τῆς ὁ αὐθροῦπος ὅπῃ εἶχε τὸ πελέκι. τότε πέρνει ὁ Ἐλισταῖος τὸ σελιάρειον, καὶ ἐβαλέ το εἰς τὸ χεῖλος τῆς ποταμῆς, καὶ εἶπε, δεῖξέ θαῦμα Θεέ μου. καὶ παρὰ τοῦ ἐπήδησεν τὸ σίδερον τῆς πελεκίης, καὶ ἐσέβη εἰς τὸ σελιάρειον εἰς τὸ μέσον, καὶ ἔγινεν ὡσαύτα αὐτός. αὐτὸ τὸ θαῦμα ἦτον προεικονισμὸς τῆς ἁγίας Βαπτίσματος, καὶ τῆς τιμῆς Σταυροῦ. καθὼς τὸ λέγει καὶ ὁ ἅγιος Κοσμάς εἰς τὴν ἐναφωσίαν τῆς ὑψώσεως. Ὁ βαυρὸς κολπωσάμενος τέμνεσθαι, ἀνέδωκεν Ἰορδάνης ξύλον τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ Βαπτίσματι, τὴν τομὴν τῆς πλάτης τεταμινόμενος. ἦσαν ὁ Ἰορδάνης ποταμὸς, ὅπῃ ἐδέχθη μέσα τε τὸ σίδερον, ὅπῃ ἐκοπτε, πάλιν τὸ ἔδωκεν ὅπῃ σῶν εἰς τὸ ξύλον τε. καὶ ἐσημειώθη, ὅτι καὶ πῶς με τὸ πελέκι ἐκοπταν τὰ ξύλα, ἔτσι ἐκόπη με τὴν δυνάμειν τῆς Σταυροῦ καὶ τῆς ἁγίας Βαπτίσματος, καὶ πλάτῃ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυθεῖς. ὅρα ταῦτα γοῦν τὰ θαύματα, καὶ ὅρα ἄλλα